

Blade Runner 2049

(Sony/Universal)

Med: Ryan Gosling, Ana de Armas, Robin Wright, Harrison Ford

Regi: Denis Villeneuve

77777

Kalifornien 1949, en ny typ av replikanter har tagits fram men några av de gamla defekta finns kvar och de måste förintas. Blade runnern K dödar en av de gamla replikanterna och då upptäcks begravda benknor av en kvinnlig replikant som mot alla odds varit gravid och förlöst med kejsarsnitt. Men var är barnet, och vem är det?

Handlingen i originalfilmen Blade Runner från 1982 utspelar sig 1919, 35 år senare har handlingen flyttats fram 30 år och Harrison Ford är med igen, vilket gör det hela intressant. Men framtiden ser sannerligen grå och dystert ut och Blade Runner 2049 lyfter tyvärr aldrig riktigt, den är på tok för lång (2 timmar, 43 minuter) vilket förstärks av det långsamma berättandet. Det som imponerar mest är Roger Deakins fantastiska foto, vilket han också vann en Oscar för. Oscar blev det också för de visuella effekterna. ■

Lady M

(Njuta Films)

Med: Florence Pugh, Naomi Ackie, Cosmo Jarvis

Regi: William Oldroyd

77777

Unga Katherine har köpts av en gammal godsägare för att bli hustru åt hans son i 1800-talets England. Den buttre maken håller henne instängd men visar inget större intresse för henne, inte ens sexuellt. Katherine är fullständigt uttråkad men så inleder hon ett passionerat förhållande med den nye stalldrängen Sebastian. Något som förändrar allt.

Regissören William Oldroyds långfilmsdebut heter Lady Macbeth i original, men den har inget att göra med Shakespeares drama. Den grundar sig istället på ryske författaren Nikolaj Leskovs "Katarina Ismajlova", eller "Lady Macbeth of Mtsens" som den också heter. Parallellen är att Katherine likt Lady Macbeth får blod på sina händer. Nya stjärnskottet Florence Pugh är riktigt bra som den iskalla, och heta, Katherine – som inte har några problem att gå över lik för att få som hon vill. ■

Neruda

(Njuta Films)

Med: Luis Gnecco, Gael Garcia Bernal, Mercedes Morán

Regi: Pablo Larraín

77777

Chile 1948. Poeten Pablo Neruda, som också är senator för kommunistpartiet, får problem då landets president Gabriel González Videla anser sig ha blivit förolämpad av Neruda som uppmanar till en facklig revolt. Presidenten förbjuder det kommunistiska partiet, inleder massarresteringar av kommunister och ger i uppdrag åt polischefen Peluchonneau att gripa Neruda. Jakt kan börja.

Pablo Neruda fick Nobelpriset i litteratur 1971 men här fokuseras på den jakt han utsattes för av Chiles regering. I den här berättelsen tycks Neruda närmast njuta av livet på flykt och han iscensätter själv en katt-och-råtta-lek med Peluchonneau. Luis Gnecco är utmärkt i huvudrollen, likaså Gael Garcia Bernal som den jagande polisen – som också är berättarjaget i denna snyggt filmade och poetiskt berättade historiska drama där även humorn får plats. ■

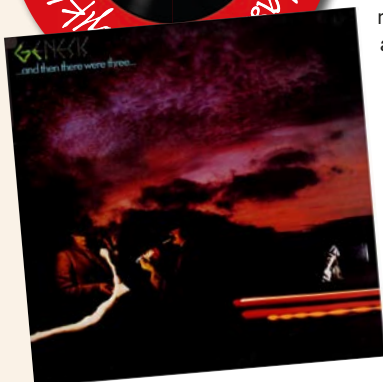

Janne Mark "Pilgrim"

(ACT)

77777

Den danska sångerskan Janne Mark skriver främst psalmer och när hon nu släpper sin första platta på det tyska jazzbolaget ACT visar hon att det går utmärkt att förena psalmernas närmast meditativa tongångar med jazzens uttryck. Janne Mark lyckas med bedriften att mixa det sakrala med den skandinaviska folkmusiktraditionen och med jazzens och få ut ett resultat som väcker nytt liv i psalmskrivandet. Hon har en mångårig bakgrund som sångare i Brorsons kirke i Köpenhamn och hon sjunger mycket vackert, men det som gör den här plattan speciell är samarbetet med den norska trumpetaren Arve Henriksen som vi bland annat hört tillsammans med svenske basisten Lars Danielsson på två av hans "Libretto"-album. Arve åstadkommer ett helt unikt sound med sin trumpet, som närmast liknar ljudet från en flöjt, och han lyfter Marks kompositioner till en helt annan nivå. Janne Mark säger själv att hon intresserar sig för ljudet av stillsamhet och tystnad – och det här är följdriktigt ett mycket stillsamt album, och oerhört rogivande. ■

Genesis "...and then there were three"

mars 1978 släppte Genesis sitt nionde studioalbum och skivtiteln syftar på att gruppen nu bara bestod av tre musiker – trummisen och sångaren Phil Collins, keyboardisten Tony Banks och gitarristen/basisten Mike Rutherford. Gitarristen Steve Hackett hade lämnat gruppen efter förra plattan "Wind & Wuthering" för att satsa på en solokarriär. Många trodde nog att Genesis var på väg bort som supergrupp men den här plattan blev istället deras första riktiga framgång i USA. Det här var också skivan där Genesis började blanda sin tidigare progressiva symfonirock med mer radiovänlig musik och stillsamma tongångar, som "Undertow", "Snowbound" och "Follow you, follow me", gruppens första love song och deras dittills största framgång, listmässigt sett. Men det är andra låtar som imponerar mest – inledande "Down and Out" där Collins visar prov på vilken fantastisk trummis han i grund och botten är, Rutherford's "Deep in the Motherlode" och inte minst Banks "The Lady Lies" med rysligt bra keyboard. ■

NILS ÅGREN
nils.agren@7an.se